

Joseph Jacobs

JACK și vrejul de fasole

Repovestire de Iulian Filip

Ilustrații de
Stela Damaschin-Popa

LIBRIS

We know
books

Frumoase-s poveștile despre regi și regine, prinți și prințese, dar... Era odată ca niciodată, nu departe de Londra, o colibă sărăcăcioasă, în care-și duceau traiul o văduvă și fiul ei, Jack. O duceau greu. Aveau la sufletul lor doar o văcuță. Ca să aibă și de pâine la laptele văcuței, dar și pentru celelalte de trebuință în gospodărie, văduva nu-și vedea capul de treburi, iar când acestea îi mai ofereau răgaz, cosea – era croitoreasă. Nu avea când să-l alinte pe fiu. Nu avea timp nici pentru a-l pune la cale sau a-l struni.

Copil-copil Jack, dar să duci vaca la păscut, să o priponești și să uiți de ea, luându-te cu joaca? Cam în toată ziua sărmana vacă pătimea din cauza jocurilor lui. Dacă nu mai avea ce paște în jurul țărușului azi, mâine și poimâine, vaca slăbea, făcea tot mai puțin lapte, încât ajunseseră că nu mai aveau ce mânca, iar Jack se ridica de la masă flămând. Și mama era adeseori flămândă, dar nu zicea nimic – răbda și-și vedea de treburi, ca să nu le fie și mai rău. Vânduse aproape tot din gospodărie, ca să aibă ce pune pe masă. Iar Jack se plângea că... nu are ce mânca și îi sugeră mamei să vândă și vaca. S-o vândă și să cumpere de mâncare! Sărmana văduvă înțelegea că nu e bine să dai de la casă văcuța – oricât de puțin lapte aducea sărmana... Scâncetele de foame ale lui Jack o făcură să accepte și-l trimise la piață s-o vândă.

LBRIS

We know
books

